

Sed quoniam in Elephantorum mentionem incidimus, non abs re vltum de hoc Animali pauca subicere. Elephantem vocant Arabes *Fil*, ac dentem ejus *Cenafil*, Æthiopes *Itembo*. Animal disciplinæ capax est, & natura mite & tractabile. Incessu tardum videtur, cum tamen ne vel expeditus quispiam cursus ejus incessum adæquare queat. Repertos subinde Elephantos aliquos ferunt, qui noctu cum suspirijs & lachrymis iniquam suam sortem deplorare videbantur. Vivunt annos ducentos. Magni illi dentes non nisi ex Elephantis maribus sunt; Femellæ enim breviusculos habent. Animal est mire zelotypum, atque adeo præ nimia zelotypia in furorem subinde tantum rapitur, ut & pastum & somnium fastidiat. Memorabilem historiam refert de Elephante Christophorus Acosta, quam hoc loco Iusti Lipsij V. C. verbis interemus. *Elephanti cuidam in urbe Cochín ad horam cibum non erat oblatus. Queritur & barrit. Magister excusat, & vas aneum ejus cibarium ostendit persuens, causam hanc more esse, non posse se in pertusum vas cibum indere. Iubet igitur, si esse velit, ad Fabrum ararium ferat reconcinmandam. Ille paret. Promuscide aufert, Fabro offert. Faber sive per negligentiam, sive ludos belluam faciens, infideliter reparat atq; obstipat. Elephas refert. Herus vitium videt, & indignatur. Inclamat illum absentem, hunc presentem, denique redire jubet cum illo ipso vase. Facit, & Fabro querulus impingit. Ille homo suavis iterum imponere conatur, & admotus illeo claudere rimam simulat, non claudit. Nec tamen imponit. Nam ille catus lebetem resumptum ad Flumen deferre immergit, & aqua implet, periculi faciendi causa videt effluere. Plenus itaque irarum ad Fabrum recurrit, intonat magna voce. Confluunt vicini, & inter eos Vicarius Regis, Faber blandis verbis demulcet belluam: vas denique sumit, & refingit probe atque ex fide. Sed ille ne tum quidem fidens, iterum ad Flumen, & ad haustum: dum contineri aquam videt, vertit se ad adstantes, & ostendit, velut testes eos advocans in hoc factum: ita demum abit domum. Hæc libuit hoc loco interlerere, ut lectionis fastidium atque satietas nonnihil levaretur. Avium præterea omnis generis, Pavonum, Gallinarum, Columbarum, &c. ingens copia. Unus hic Rex olim imperabat: is postea dolo sublatu fuit, diviso inter multos Principes Imperio. Suntque nunc Reges Insulani novem. Horum potentissimus est *Colmuchi*, cui ceteri tributum pendunt annum: hi sunt Reges *Ianasapitan*, *Triquinamale*, *Batecolou*, *Villassem*, *Tananaca*, *Laula*, *Galle* & *Cande*. Refert Ioannes Hugo Linscotanus in suo itinerario cap. x. v Chirurgum quemdam præcipuum è Regibus è medio sustulisse, sibi que Imperium adscripsisse, pulsus insigni tyrannide ceteris. Hunc Chirurgum Regni potentem *Rain* appellari, prudentia & ingenio pollere, rei que bellicæ haud rudem esse: verum nemini fidentem. Cingales huic, eodem referente, infesti sunt tantamque tyrannidem oderunt, pressi interim metu ad obedientiæ ministeria. Idem hostis Lusitanorum acerbissimus, eo anno qui discessum dicti Hugonis præcesserat, ex India, Arcem *Columbo* obsidione cinxerat, sed irrito conatu, auxilio a Lusitanis allato. In hac Insula vii sunt Urbes, quarum primaria est *Colmuchi*.*

Hic

Vides.